

lem brugte, ikke findes noget i og for sig Uberettiget, saa ville Konsekventerne heraf føre Forhandlingerne paa Bilspor.

J. J. Christensen: Den høitærede Formand har vistnok Ret med Hensyn til Konsekventerne, som han omtalte, og jeg skal strax forlade dette Blad. Da jeg har anset Bladet for vigtigt nok til, at man burde tillægge dets Meninger Bægt i nærværende Sag forsaavidt, saa har jeg ikke villet undlade at vise hen til dets udkastede Billede af Samfundsklasser, som her tales om. Jeg skal imidlertid ikke gaa videre i denne Retning end blot at tilføie, at Arbejderklassen i Bladet ogsaa formenes at være letfindig og usorlyntig. Men med Hensyn til den ærede Folkethingmand ligeoverfor mig, Rigsdagsmanden for Belle Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), da lod det jo til, at han, hvad jo ogsaa rimeligt var, netop, ialtfald tildels, delte dette Blads Meninger i saa Henseende, forsaavidt han ved Finantslovens 1ste Behandling udtalte sig særlig om de fattigere Klasfers Mangel paa Dplysning. Jeg skal lade det staa hen, hvorvidt disse af mig omtalte Uttringer og Meninger med Rette eller Urette ere fremkomne offentlig. Jeg for mit Bedkommende har ikke ved mine Udtalelser kastet nogen Skygge eller Skyld paa den fattigere Del af vore Medborgere; men jeg ser noget Betænkeligt i, naar der fra kyndige og indflydelsesrige Sider, saavel i Pressen som paa anden Maade, gives et saadant Skudsmaal til en Klasse i Samfundet, hvis Talrigheid lægger en saa stor Magt i dens Hænder, især forsaavidt Lovforslaget maatte blive til Lov. Jeg skal paa Sagens nærværende Standpunkt ikke afgjøre, hvorledes min endelige Stilling til Lovforslaget vil blive, men forbeholde mig at se Tiden an, om Forslaget ikke kan omdannes til en efter min Mening heldigere Skikkelse. Jeg erkjender fuldstændigt, at saaledes som navnlig de kommunale Valg paa Landet ere bestemte, er det ingenlunde tilfredsstillende. Jeg tror — og jeg

behøver ikke at forfikkre, at det er mit Alvor — at det, at en Femtedel af Kommunens Høistbeskattede skal indsætte den større Halvdel i Sogneraadet, er at lægge denne betydte Valgret i et altfor lidet Antal Bælgeres Hænder, og ligesom jeg isjor har udtalt min Tilbøielighed til at gaa meget videre i saa Henseende og navnlig til f. Ex. at kunne være med til at udvide denne Femtedel til en større Brøkdel, saaledes skal jeg fremdeles vedkjende mig den samme Tilbøielighed endnu. Hvorvidt der er nogen Udfigt til, at en Overenskomst kan komme istand, hvorvidt der kan fremkomme Noget, som kan vinde baade Landstthinget og Ministeren for sig, veed jeg ikke, men det forekommer mig, at de, der virkelig ville en udvidet Valgret, tjene deres Sag bedst ved at indtage et Stade, hvor der er mere Udfigt til en Overenskomst med Lovgivningsmagtens øvrige Faktorer, Landstthinget og Ministeren. Jeg tror, at de, der ikke overse dette Hensyn, arbejde bedst paa at faae et praktisk Udbytte af Lovforslaget. Jeg tillader mig at tro, at de baade Sagen bedst og virke i Sandhed mere for den kommunale Valgrets Udvidelse end de, der gaa saa vidt, at de kunne sige sig selv, at de i ethvert Fald ikke vilde faae Landstthinget til at gaa med, og ligesaa lidt den nuværende Indenrigsminister. (S. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg skal ingenlunde bestride de ærede Forslagsstilleres og deres Benneris fuldstændige og velforsvarlige Udkomst til at bringe et Lovforslag frem i saa udvidet en Skikkelse, som stek er, men jeg tror — det er min personlige Overbevisning, og jeg skal gjentage det — at de, der virkelig ønske den kommunale Valgrets Udvidelse, handle rigtigere i at vælge et Standpunkt, hvor der er nogen Mulighed tilveie for at faae en Overenskomst mellem de andre Faktorer i Lovgivningen, med hvem Overenskomsten nødvendigvis skal have, forsaavidt Noget skal komme ud af Lovforslaget. Jeg tror, at de handle bedre og mere praktisk ved at faae noget Udbytte ud af Loven end